

PRŮBĚH
K
C
H
B
D
P
R
S

20. června 1997

První s o u k r o m ý týdeník
se samizdatovou tradicí

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR
ŠUMPERK

Volební okrsek č. 12

Volební obvod do MNV č. 58

.....
označení národního výboru

Pořadové číslo
seznamu voličů 51

Legitimační lístek

pro volby konané ve dnech 5. a 6. června 1981

Hajný Vladimír, Šumperk - Čsl. armády 34/73

(Příjmení, jméno a bydliště)

má právo vykonat volbu do Sněmovny lidu a Sněmovny národů Federálního shromáždění, České národní rady a národních výborů ve volební místnosti

Dům kultury

(Městská čtvrť nebo část obce, ulice, číslo domu a místnosti)

Razítko

(Poučení na druhé straně)

T/9

Politici vězni zemřelí? ve vazbě./ Dosud nepublikováno/

O r á l e k Bronislav, nar. 29.6.1925, §§5/1,95/1 tr.z.,
smrtelný úraz dne 14.5.1953, Jáchymov.
S t e ě s Josef, nar. 26.2.1905, protistátní trestný čin,
selhání srdeční činnosti 18.8.1953, Jáchymov.
D o k o n a l Ladislav, nar. 16.9.1912, §85/1a tr.z., zaš-
třelen na útěku 2.10.1956, Jáchymov.
F a m f r l e František, nar. 24.7.1909, §85 tr.z., smrte-
lný úraz dne 22.4.1953, Jáchymov.
Z o r v a n Julius, nar. 12.9.1922, velezrada, úraz uduše-
ním 8.12.1955, Jáchymov.
B u r š í k Alois, nar. 19.6.1902, §§6,2 z.č.50/23 Sb., ne-
zjištěna příčina smrti dne 6.11.1953, Jáchymov.
B l á h a František, nar. 14.9.1922, velezrada, smrtelný
úraz dne 19.2.1955, Jáchymov.

Pokračování

U v n i t ř ě č í s l a :

1. Jindřich N e h e r a: Ještě jednou k tragické nehodě
Poslanec PSPČR v Šumperku. Poslanec za SPR-RSČ.
2. Jindřich N e h e r a: Písemná interpelace na J. Rumla.
3. Jan R u m l: Odpověď na interpelaci poslance Nehery.
4. Aleš N c v o t n ý: O víře. "Zvon" příloha "Nár. polit."
5. Zdeněk S l a v í k: Milada. "Věrní zůstali"

Předpokl. cena: 2,- Kč MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o

1973 - 1975

o b n o v e n o

1987 ročník 14 č. 1

Vydává: Vladimír Hajný

Red.

ČSA 34, 787 01 Šumperk

rada: +Julius A. Varga

Uzávěrka: 15.6.97

25

Na první pohled nesmyslně začnu prohlášením, že v Bavorsku se žije příjemně. Je to země poklidná, spořádaná a zároveň i pestrá. Kdo má zájem o superliberální „šikymiky“, má v mnichovském Schwabingu možnosti až až; ještě více ten, kdo má rád venkov. Jen komunisticko-anarchistickými chaoty obsazené domy jako v Hamburku a Berlíně tu postrádáme. Většina Bavorů je křesťansky-liberálních, menšina sociálně demokratických, na radikální směry se tu netrpí. Vládne tu už čtyřicet let jedna strana, aniž by tu ovšem byla diktatura. Ono totiž to „demokratické střídání u moci“, tak typické pro pluralitní liberální stát, má svoje nečetné výjimky. Jde o to, kdo vládne, jaká strana, na čem stojí; tedy vlastně jací lidé ji tvoří. Ta strana se jmenuje křesťansko-sociální a skutečně taková i je.

Víte, v čem vidím největší obtíž bývalých zemí socialismu na cestě ke slušné společnosti (a že tato musí mít podobu demokratickou, už dnes papouškují i exkomunisté): je málo víry. A nemyslím tím jen skutečnou Víru, naopak, jakoukoliv víru, víru jako takovou, sílu, bez níž celá činnost lidská je jen nesmyslným pachtkem. Diví se někdo, že tento pocit je dnes tak rozšířený? Já ne, je málo víry.

Schopnost a nutnost víry je jedna ze základních přirozeností člověka, je mu dána Bohem; pro ty druhé vrozena přírodou. Projevovale se celá tisíciletí jako víra v něco vyššího, v něco, co přesahuje omezenou — především smrtí omezenou — bytost člověka. Je mnoho náboženství, ale jen jedna víra jako lidská přirozenost. Je opakováním vědomostí nižších škol středních, že základem civilizace a kultury západní Evropy — a do té se chceme vrátet, ne na Balkán, ne do Ruska — je křesťanství, podivuhodná esence židovství, obohaceného o rozměr lásky a odkazu řecko-římské antiky. Téměř dvě tisíciletí stojí tato civilizace na základě Desatera, mravnosti platné věčně. Přes všechny změny zůstalo zde ještě cosi zachováno podnes, čehož politická reflexe se nazývá konzervatismem.

Přišlo 18. století, osvícenský racionalismus, radikální popření těch staletí předtím, vyvracení „tmářství“ ve jménu — čeho? No přece rozumu, lidského, osvícenského, který přece nepotřebuje takové nesmysly, jako víru v Boha! Zrodil se liberalismus, někde reformami, jinde krvavými revolucemi. A zůstaňme u té Francie, tam je to dobře vidět, z čeho se zrodila ta nová, tak radikálně sekularizovaná společnost? Z víry, z vášnivě víry v lidský rozum a jeho schopnost, sám samotinký uspořádat věci člověka.

Sám rozum pochopitelně ztroskotat, liberalismus je prázdná nádoba, snůška pravidel na spoluzití, rovnost před zákonem pouze lidským. Stojí dnes na něm ovšem státy, k nimž se chceme vrátet, ale to jen proto, že zachovaly ve svých kořenech i to, z čeho vzešly: křesťanství jako nenápadná, ale o to důležitější základna a na něm liberalismus jako svoboda každého jednotlivce jít za svým štěstím, pokud svobodu druhého neruší. Ukáží co umíš, snaž se, ovšem v rámci zákona; v první řadě toho Božího v tobě, mravního imperativu platného vždy, a teprve potom toho nedokonalého lidského, s jeho donucováním a tresty „zvnějšku“. Věřti snad někdo, že toto pořadí možno libovolně otočit?

A přišlo 19. století a s ním další víra: v konec „vykořisťování“, v „sociální rov-

nost“ nebo alespoň „spravedlnost“, v překonání „třídnicích rozporů“ a vytvoření „společnosti šťastné“, protože beztrždní, v níž si budou všichni „rovni“. Jaký to primitivní nesmysl, chtít se vůbec snažit o „šťastnou společnost“, když sám člověk může být šťasten jen několik okamžiků ve svém životě! Přesto se zdařilo tuto „šťastnou beztrždní společnost“ uskutečnit, stačilo jen příslušné násilí — v Pol Potově Kambodži sedmdesátých let — ovšem na úrovni doby kamenné. Kdyby četli revolucionáři skutečné klasiky a nejen Marxem filtrované pohádky romantika Rousseaua, věděli by to předem.

Marxismus není nic jiného, než víra ve „vědecký světový názor“, víra nedovzdělanců (nikdy ne těch skutečně prostých), ale zato víra horoucí — alespoň tehdy, když se drala k moci. Kolik krve a mrtvol to stálo, málo ještě mnozí v paměti, něco takového tento hříšný svět ještě nezažil. Však i ten krach stojí zato, ale co zůstalo na rumišti po odporování se této (zatím poslední masové) náhražky skutečné Víry? Které dílíčky pověry? V automatický pokrok díky vědě, v mírové dorozumění s každým vrahem nebo v jakési mystické „lidství“ ve vydání New Age? Jakoby pomáhaly i ve fungujících demokraciích, v tom vyprázdněném liberalismu, pluralitním až k sebezapření, tedy vzdání se těch skutečných hodnot!

Co zůstane na smetišti po socialismu, jaká víra ještě zbývá? V národ, když už ne „rasovou čistotou“? Ve vědu a techniku, na hromadách odpadků a otrávených tzv. potravin ve smradlavém vzduchu? V lidství, mezi ponurými a uvřenými spoluobčany, v klasicko liberální humanitu? Kdyby alespoň to! Ale u dvou generací odchovaných marxismem, stojícím zcela zásadově a programově na těch nejhorších vlastnostech člověka, závisť a nenávisť? Invidiae finis est odium, i to už tu bylo, říká Plinius. Bez klasických škol, bez zázemí tradiční rodiny, bez zprostředkování hodnot, které jsou věčné?

Už padesát let, dvě generace, nezbyvá člověku (tomu bez Víry) nic jiného, než pověra nejzchoubnější: že není třeba víry, že vše je stejně nesmysl, že stačí věřit „v sebe“, ostré lokty, kdo nekrade, okrádá rodinu... Problém je pouze v tom, že slušná společnost nejde vytvořit bez slušných lidí. A stačilo by, kdyby jich byla jen solidní většina.

Jaká tedy víra? Že se „to“ podaří, musí podařit, ta přestavba, reforma, demokracie, nebo jak už tomu říkáme? To má být všechno? Proč by muselo? Jen proto, že jinde to funguje? Ve jménu čeho se to má podařit, konzumu, blahobytu, když

Milada

Čtyřicet pět let uplynulo od popravu Dr. Milady Horákové, české vlastenky. Je to dlouhá doba, ale nic neubrala na sytosti vzpomínky. Na rodném národě. Doma i v exilu.

Dvacátého šestého června roku 1950 bylo pondělí. Ve městě ještě kvetl šefík a bylo stejně krásné, jako jiná léta za vlahého pražského podvečera. V tom uspěchaném velkoměstě, jako by dnes nikdo nespěchal.

Na Soudním náměstí ostře zabrzdlá čtrnácka a na věži pankrácké věznice hodiny právě odbily pět. Za tou hromadou železobetonu a katrů mají političtí vězňové již po večerní uzavěrce. Těžké dveře cel jsou již pozamykány a zakolískevány. Strážci jsou vyměněni a cvičení psi vypuštěni do dvorů. Na strážní věži si za spouští samopalu nahýbá příslušník ministerstva vnitřní policie, aby posílil své politické svědomí jara roku 1950.

Večerní ticho ovládlo vězňovnici. To jsou nejtěžší chvíle pro vězně. Je čas na vzpomínky a to není dobré. Vzpomínky rozteskují a oslabují odolnost politického vězně.

Ticho přerušily okované boty příslušníků ministerstva vnitřní policie. Čtyři samopalační v čele s velitelem eskorty míří do posledního patra pankrácké věznice. Tam za dalším katrem jsou cely odsouzených, kteří čekají na smrt. Rachtot zámku a cela číslo 406 se otevírá. Napřážené samopaly zužují dvěma průchody, jimž naposledy vychází žena.

Kdo první udeřil do dveří své cely, nikdo nedosvědčí. Určitě ten, kdo viděl skřívou své cely, stát na chodbě od-

dělení D, krásnou ženu. Milada Horáková jde na smrt. Jde pevným krokem, s hrdě vztyčenou krásnou a ušlechtilou hlavou na pevné pětici.

Pankrác bouří. Dveře všech cel se oťásají mohutnými údery pěstí politických vězňů. Tři krátké, jeden dlouhý. Victoria. Písmeno Morseovy abecedy. Znělka londýnské rozhlasové stanice svobody.

Dr. Milada Horáková, poslankyně Národního shromáždění republiky Československé jde na smrt. Česká žena a matka. Dveře všech cel, které na své poslední cestě míjí, zesílují údery. Tři krátké, jeden dlouhý. Za každými dvěma je člověk. Člověk se stejnou vinou: láskou k vlasti.

„Sbohem, Milado! A díky. Za sebe — za ty ostatní tady doma i v exilu.“ Vykřikům za mnohými dvěma jsem tam dale, ještě na soudní vazbě, nerozuměl. Zanikaly v úderech pěstí. Milada Horáková kráčí na celu smrti do podzemí věznice, kde bude tráviti svou poslední noc před popravou. Do kroku ji zní rytmus úderů, jako každému před ní, kdo odcházal na smrt. A režim věznice je pokáždě bezmocný proti této demonstraci obdivu a lásky.

V úterý 27. června 1950 slunce ještě nevyšlo. Hlas umíráku pankráckého zvonce zní do nevládného mlhavého rána. Praha se teprve probouzí. Dvůr v blízkosti vězeňské nemocnice je zaplněn orgány ministerstva vnitřní policie a Státní bezpečnosti. Na strážních věžích zesílené posádky a na střeších soudních činžáků se černoží hlavně samopalů Závodních milic. Poprava veřejně nebyla oznámena, režim se ale posléze boji oprávněného hněvu národa.

Milada Horáková jde na smrt statečně. Pevným krokem s hrdě vztyčenou hlavou. Jen ty její skráně, jako by ještě více prokvetly. Předseda senátu JUDr. František Trudák a prokurátor JUDr. Juraj Viezka a Marie Brožová asistují popravě. Do jejich očí a do svědomí národa a celého světa pronáší Milada Horáková svá poslední slova: „Odcházím bez nenávisti k vám. Kdybych měla příležitost dělala bych to znova. Protože jsem to pokládala za svoji národní a mravní povinnost.“

Potom padla. Zavraždil ji světový bolševismus a Komunistická strana Československa. Pankrácký umíráček zněl ještě třikrát. Vedle ní toho rána položili své životy další čestí vlastenci: JUDr. Jiří Pecl, právník, Jan Buchala, četnický strážmistr, Závist Kalandra, žurnalista. Všichni byli vinni. Protože chtěli život lepší. Život svobodný se spravedlivým sociálním řádem.

Zdeněk Slavík

**KLUB
DR. MILADY
HORÁKOVÉ**

**KLUB
DR. MILADY
HORÁKOVÉ**

Opodledne v 15 hod dne 27. 6. 1995 se sejdu politici vězni se svými rodinami a přáteli v Narodním domě na Vinohradech (nám. Míru) k zamyšlení nad minulostí a současné nad budoucností.

Program odpoledne je připraven s herci pražských divadel.

Srděčně Vás všechny zveme k účasti, abychom důstojně oslavili Den politických vězňů.

P.S. Vyberte si z této vstupní nabídky 1, 2 nebo 3 knihy za poloviční cenu a staňte se tak novým členem Knižního klubu! Navíc jako poděkování za Vaši objednávku obdržíte zdarma praktickou peněženku.

Knižní klub, V Jámě 1, 111 21 Praha 1

už ne aspoň té svobody? Protože máme zlatého pana prezidenta, který už ví jak na to? Protože si zavědeme tržní hospodářství a všechno bude klapat? Kdepak, to jsou jen modly! Tatiček prezident i to tržní hospodářství: ani to není zárukou blahobytu, jen možnost. Je to jistě ten jediný přirozený systém, ale co z něj bude, to záleží na lidech, kteří jej vytvářejí.

Ne modly, jen víra, ale kde ji vzít, když nám „vědecký“ vysvětlil, co je to „opium lidu“ a jak je škodlivé? Však i kdyby bylo, je to zatím to nejlepší známé opium; když nic jiného, tak o tom svědčí stav země, které na něm stojí.

Dostala se mi do ruky prosincová Ma-teřidouška, čtení pro šestileté. Jsou v ní biblické příběhy, Svata rodina a vánoční koledy. Že to ale bude trvat dvě generace? No a?

AROGANCE STÁTNÍ MOCI POKRAČUJE!

Společenská kronika

VZPOMÍNKA

Jen kytičku květů Ti můžeme dát,
chvilíčku postát a Tebe vzpomínat.
Dne 11. srpna 1996 by se dožil
23 let náš milovaný syn

Petr JENČKE
ze Šumperka,

který byl sražen autem bezohlednou řidičkou a na následky zranění zemřel.

S láskou vzpomínají a nikdy nezapomenou rodiče, sestra Marcela s rodinou, Julka, dcera Anetka a babička. SU 32/01

Vážení čtenáři! V našem týdeníku č. 31 jsem vás informoval o velmi tragické nehodě, která se stala v Šumperku dne 14. 3.

1996. Pro osvězení paměti uvádím, že při této nehodě byl zmařen život mladého muže, otce malého dítěte. Řidička, která dopravní nehodu zavinila (manželka vysoce postaveného pracovníka Policie ČR), bezohledně z místa nehody ujela. Celé vyšetřování nehody, pak ze strany Policie ČR

zaného. Například podle svědků se policie dostavila na místo nehody až v 16.30 hod., samotná policie však udala, že vyšetřující orgán se na místo nehody dostavil v 15.10 hod. Z toho jednoznačně vyplývá, že policie vědomě lže. Zajímavé rovněž je, že řidička vypověděla, že jela v koloně aut a v protisměru jela rovněž kolona aut, takže měla zakrytý výhled a chodce neviděla. Podle dalších svědků však jiná vozidla na silnici nebyla. Dle jejich výpovědi si jiného vozidla v době nehody žádný z nich nevšiml. Paní řidička také tvrdí (a kdopak jí to asi poradil), že jasně viděla jak chodec do kterého narazila rozbil přední sklo loktem. Přitom poškozený evidentně rozbil toto sklo hlavou, k čemuž se přiklonil i znalec z oboru lékařství. V protokolu o nehodě bylo zatajeno skutečné poškození vozidla a to roz-

JEŠTĚ JEDNOU K TRAGICKE NEHODĚ V ŠUMPERKU

v Šumperku bylo vedeno velmi podivně ve prospěch řidičky. Vše nás svědčuje tomu, že zde byla porušena právomoc veřejného činitele. Pan Jenčka, otec postiženého mladého muže, podal stížnost proti způsobu vyšetřování a já sám jsem podal interpelaci na premiéra Václava Klause. Ten mi řekl, že celý případ nechat prošetřit. Nakonec byl tento případ vyšetřování odebrán a byl svěřen vyšetřovateli v Bruntále. Od té chvíle se celá záležitost začala vyvíjet správným směrem. Koněčně po třech měsících byl této bezohledné řidičce odebrán řidičský průkaz, koněčně po čtyřech měsících bylo na řidičku podáno trestní oznámení z ublížení na zdraví s následkem smrti. Celý tento případ provází řada nesrovnalostí, zjevných nedorozumění a zamířování celého případu ze strany Šumperské policie, se zjevnou snahou svalit vinu na poško-

bití levého reflektoru. Tento fakt je patrný ze snímku vozidla. Za zmínku stojí podle mého názoru velká nezodpovědnost lékařů, kteří nechali těžce zraněného pacienta přivezeného do nemocnice náhodně projíždějícím autem, půl hodiny čekat než si ho vůbec někdo všiml. Nechat tak dlouho čekat pacienta přivezeného z těžké dopravní nehody, je více než zarážející. To, že šumperské policii byl tento případ odebrán nepřidá nic v jejich důvěru občanů a nelze dodat nic jiného než že pravém. Já osobně budu tento smutný případ dál sledovat a budu znovu na ministru Rumlovi požadovat, aby nechal celý případ a zvláště pak postup vyšetřování šumperské policie důkladně prošetřit. Věřím, že viníci budou nakonec spravedlivě potrestáni.

JINDŘICH NEHERA,
poslanec PS PČR za SPR-RSČ

Boží mlýny melou pomalu, ale jistě!!!

... jsme blíže, než si myslíte

Tragický případ byl Šumperské policii odebrán pro řadu nesrovnalostí!!!

ASISTENT POSLANCE PARLAMENTU Č. R.
MIROSLAV HORÁČEK
787 01 ŠUMPERK, Pod Senovou - 44/B
tel.: 0649/216779(kancelář), tel.: 0649/216470(byt)
IČO: 44769148

Frieder Sauer
PTÁCI

V tomto průvodci přírodou objevíte ptáky evropských lesů, luk a polí. Barevné fotografie a kresby vám pomohou při určování. Naleznete zde výklad o vývoji druhů, způsobu života a zvycích, nechybí rejstřík českých a latinských názvů. Pevná vazba, 288 str.

322123 149 Kč 74 Kč

K KNIŽNÍ KLUB
Váš přítel pro volný čas

PÍSEMNÁ INTERPELACE
V Praze 8. listopadu 1996

Vážený pan Jan Ruml
ministr vnitra

Helgard
Reichhoff-Riehm
MOTÝLI

Průvodce přírodou obsahuje popis 468 evropských druhů motýlů, uvádí jejich znaky, výskyt a rozšíření. Národné kresby a barevné fotografie usnadňují určování druhů. Nechybí rejstřík českých a latinských názvů. Pevná vazba, 288 str.

322324 149 Kč 74 Kč

Vážený pane ministře.

Před časem jsem ústně interpeleoval premiéra Václava Klause ve věci dopravní nehody, která se stala v Šumperku dne 14. března 1996 a nyní v této věci interpeleuji i Vás a doufám, že od Vás dostanu uspokojivější odpověď než od pana premiéra. Odpověď pana premiéra Václava Klause přikládám v příloze.

Pan premiér mi na podezření z porušení pravomocí veřejného činitele odpověděl, že podezření, že nehodu šetří manžel řidičky Cikrýtové, která tuto tragickou nehodu zavinila, je mylná. Upozorňuji, že tato skutečnost je všeobecně známa a nikdo toto netvrdil. Padlo zde pouze podezření, že pan Cikrýt vyšetřování ze svého postavení u Policie ČR v Šumperku, ovlivňoval ve prospěch svoji ženy. Toto je patrné i výslechu očitých svědků nehody, které byly dělány dodatečně se spožděním. Podle vyhlášky o silničním provozu jednoznačně vyplývá, že po nehodě je řidič povinen zůstat na místě nehody, přivolat Policii ČR a lékařskou pomoc. V tomto případě lékařská pomoc přivolána nebyla a těžce raněného chodce odvezlo do nemocnice náhodně projíždějící auto. Nebyla přivolána ani Policie ČR, naopak řidička z místa nehody ujela, poradit se za svým manželem na Okresní ředitelství Policie ČR, kde pracuje jako vedoucí II. skupiny kriminální policie. Teprve až odtud s určitou prodlevou nahlásila dopravní nehodu, dopravní policii. Je více než podivné, že řidičce nebyl okamžitě odebrán řidičský průkaz, naopak, řidička byla několik měsíců viděna jak dále používá osobní automobil. Až na zásah vyšetřovatele v Bruntále, kde byl případ po protestu rodičů poškozeného předán, byl se čtyřměsíčním zpožděním řidičský průkaz paní Cikrýtové odebrán. Až na zásah vyšetřovatele v Bruntále, se čtyřměsíčním zpožděním, bylo na řidičku podáno trestní oznámení z ublížení na zdraví s následkem smrti. Nesrovnalostí v tomto smutném případě je mnoho. Za zmínku však ještě stojí informace Policie ČR v Šumperku, že se na místo dopravní nehody dostavila v 15 hodin 10 minut, podle výpovědi svědků se však dopravní policie dostavila na místo nehody až v 16 hodin 30 minut. Toto je jasný důkaz toho, že Policie ČR v Šumperku vědomně lže a všechny nesrovnalosti byly do tohoto případu vtaženy záměrně aby poškodily poškozeného a zvýhodnily řidičku Cikrýtovou. Žádám Vás pane ministře, aby jste nechal přinejmenším podivné vyšetřování tohoto případu, vedené Policií ČR v Šumperku pečlivě vyšetřit a vyvodil z toho patřičné důsledky.

Vážený pane ministře. Z důvěryhodných zdrojů mám informaci, že asi před dvěma měsíci, havaroval i pan Cikrýt a jeho zůstatková hodnota alkoholu v krvi činila 1,4 promile. Tato nehoda údajně nebyla řádně zaevidována. Žádám Vás pane ministře, aby jste i tuto informaci nechal co nejdůkladněji prošetřit a vyvodil z toho patřičné důsledky. Předem Vám děkuji za odpověď.

Poslanec PS PČR
Jindřich Nehera

10.11.96
Fav.

MINISTR VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY

Jan R U M L

Vážený pan

Jindřich NEHERA

V Praze dne 6. prosince 1996

poslanec Poslanecké sněmovny

Čj.: KM-268/96-PL

Parlament České republiky

P R A H A

Vážený pane poslanče,

obrátil jste se na mne s interpelací ve věci dopravní nehody, ke které došlo dne 14. března 1996 v Šumperku, při které došlo k těžkému zranění pana Petra Jančeho a dopravní nehody por. Radomila Cikryta, zaměstnaného na 2. oddělení SKP, Okresního ředitelství Policie ČR v Šumperku, ke které došlo dne 21. září 1996 v Novém Malíně.

Ve věci dopravní nehody ze dne 14. března 1996 již odpovídal na interpelaci pan předseda vlády České republiky dne 26. srpna 1996. Věc nadále šetří vyšetřovatel Okresního úřadu vyšetřování v Bruntále pod čj. OVV-375/96. Od podání zprávy provedl vyšetřovatel další úkony, a to dne 29. srpna vyslechl obviněnou Janu Cikrytovou, rodiče Petra Jenčka a svědky Zdenku Grygarovou, Lenku Fedorovskou a Alenu Vaňkovou. Dne 10. září vyslechl další svědky a to Jaroslavu Volfovou, Ludmilu Johnovou, Boženu Opatrnou, Jiřího Machytku a Jiřího Mlčoucha.

Vzhledem k tomu, že vypracovaný znalecký posudek nebyl jednoznačný, ale rozporný, vyšetřovatel dne 26. září 1996 požádal znalce o odstranění rozporů. Znalec doposud doplněný znalecký posudek nepodal. Dne 29. října 1996 navrhl obhájce obviněné doplnění vyšetřování o znalecký posudek z odvětví toxikologie, který vyšetřovatel v současné době studuje. Po obdržení doplněného znaleckého posudku vyšetřovatel okamžitě vypracuje návrh na podání obžaloby na obviněnou Janu Cikrytovou pro trestný čin podle § 224 odst. 1 trestního zákona.

K Vámi uváděné dopravní nehodě por. Cikryta bylo zjištěno, že dne 21. září 1996 v 5.15 hodin na silnici II/446 u km 50,10 v katastru obce Nový Malín došlo ke srážce osobního automobilu tovární značky Renault 19/1, SPZ SUE 70-03, který řídil por. Radomil Cikryt, který je zaměstnán na Okresním ředitelství Policie ČR Šumperk, 2. oddělení SKP, se sloupem telefonního vedení. K dopravní nehodě došlo tak, že řidič Cikryt po požití alkoholických nápojů při řízení vozidla usnul a narazil do pevné překážky. Tím porušil ustanovení § 5 odst. 2, písm. b), c) vyhl. FMV č. 99/1989 Sb. Na vozidle vznikla škoda cca 10.000 Kč a na telefonním sloupu 2.000 Kč. Ke zranění osob nedošlo.

Ihned po dopravní nehodě byla u řidiče provedena orientační dechová zkouška s pozitivním výsledkem. Proto byl předveden k lékařskému vyšetření a odběru krve. Provedenou zkouškou plynovou chromatografií bylo v krvi řidiče zjištěno 0,73 promile alkoholu. Zpětným přepočtem bylo zjištěno, že v době srážky byla hladina alkoholu v krvi v rozmezí 0,96 - 1,017 promile.

Dopravní nehoda byla vyšetřována pod čj. ORSU/DI-II-1106/96 PŘ.Ja. Ze spisu vyplývá, že ihned po dopravní nehodě byl řidiči zadržen řidičský průkaz e.č. AJ 846135 pro skupiny ŘO A,B,T. a dne

Čtení pro děti

Ludmila Freiová
O ČEM SE DOVĚDĚL
KOCOUREK

Zvědavý kocourek se chce dozvědět o všem, co se okolo něj děje, a tak všetečně zkoumá vše, co má na dosah. Laskavé vyprávění na dobrou noc pro děti

od tří let v nich probouzí lásku ke zvířátkům.
Pevná vazba, 56 str.

322391 109 Kč 54 Kč

26.září 1996 vydáno rozhodnutí o zadrženém ŘP pod č.j. ORSU/DI-539/96 ŘP, s tím, že nebude vrácen do konečného vyřízení věci.

Na základě předložených materiálů dne 29.října 1996 vydal ředitel Okresního ředitelství Policie ČR v Šumperku pplk. Ing. Petr Vyroubal Rozhodnutí ve věcech kázeňských č.57, kterým ve smyslu platné právní úpravy uznal por.Radomila Cikryta vinným ze spáchání přestupku a uložil mu kázeňský trest snížení funkčního platu o 15% na dobu 3 měsíců a zákaz činnosti řízení motorových vozidel na dobu jednoho roku.

Z výsledků šetření je zřejmé, že orgány Policie ČR postupovaly v souladu s platnou právní úpravou a tak, jak je v podobných případech obvyklé. Z tohoto důvodu nebyly potvrzeny informace, které ve své interpelaci uvádíte.

S pozdravem

MĚSTSKÝ NÁRODNÍ VÝBOR V ŠUMPERKU

nositel Řádu práce

UPOZORNĚNÍ

PRO VŠECHNY OBČANY MĚSTA ŠUMPERKA

V souvislosti se zabezpečováním voleb do zastupitelských orgánů v letošním roce v y z ý v á m e všechny občany našeho města, aby si ve svých občanských průkazech ověřili **záznam o trvalém pobytu**.

V případě, že záznam nesouhlasí se stávajícím bydlištěm, je nutno dostavit se na MěstNV v Šumperku - oddělení evidence obyvatel k provedení změny podle skutečného stavu.

(Kancelář č. 4 v přízemí budovy radnice)

MěstNV v Šumperku je přesvědčen, že občané splní svou občanskou povinnost a pomohou tak k plynulému zabezpečení průběhu voleb.

Z neplnění ohlašovací povinnosti může MěstNV vyvodit příslušné závěry.

Děkujeme za pochopení.

Josef Ondráček v. r.,
tajemník MěstNV

Totelní noc v době před volbami jednou za pět let poněkud znervóznila. Tak tomu bylo i v r.1981 jak je vidět z letáčku, který měl za úkol zabezpečovat mimo jiné i tyto volby. Všimněte si prosím jak noc vyhrožuje sankcemi těm, kteří nesplní svou ohlašovací povinnost a tím snad naruší i samotné volby.

Nyní když už máme demokracii, máme sice svobodné volby, ale nikoliv demokratické. Postkomunistická vláda pana Václava Klause nyní v dojevné shodě s opozicí ČSSD bude v nadcházejících volbách opět trvat na té nemožné formuli 5 % jako hranici k postupu do parlamentu. Tak prosím, skupina občanů, která by mohla být zastupována při demokratickém způsobu voleb více než pět poslanci do parlamentu neprojde, neboť by to tříštilo jakýsi konsensus při rozhodování. To, že dnes rozhoduje v ČR jeden poslanec a stává se nejmocnějším mužem v republice je asi úplně v pořádku. Půjde-li to tak dál, nebude možno moci volit, za současného stavu stále omílaných stran ve výzkumenech veřejného mínění. Bude asi záhodno vrátit se k té absenci u voleb z doby komunismu /viz l.str. "Res publica"/ než volit takové kandidáty ODS jako bývalé lektory marx-leninismu.